

állítás gondolatát a választmány elé terjeszti az együttes ülés. Majd bejelentette, hogy a társulat az iparművészek és háziiparosok ügyeinek támogatására szakmai értekezletet fog tartani. Ezek után több tárgy nem lévén, az ülést bezárta. H. L.

• IN MEMORIAM •

DR. SZÓNYI LÁSZLÓ, az Orsz. Magy. Iparművészeti Múzeum igazgatója, az Iparművészeti Iskola előadója, művészettörténeti író, f. évi február hó 6-án hosszú és kínos betegségben elhunyt. Német-próna közszében született 1875-ben. Középiskolai tanulmányainak elvégzése után a budapesti tudományegyetemen 1899-ben bölcsészdoktori oklevelet szerzett; majd 1915-ben levéltárosi képesítést. Huszonhatéves korában már az Iparművészeti Múzeum tisztviselőinek sorába lépett, s haláláig megszokás nélkül ott szolgálta az iparművészet ügyét mint könyvtáros, levéltári bűvármű, művészettörténeti író és pedagógus. Személye elválaszthatatlanul összeforrt a Múzeum és Iskola közös könyvtárának fogalmával s az a lelkiismeretesség, szak tudás és minden részletre kiterjedő gondosság, amellyel a könyvtárt elrendezte és katalógusát megszerkesztette, a vezetése alatt álló könyvtárat páratlanul mintaszerűvé tette. Mint művészettörténeti író, főként a Magyar Iparművészetnek írta értékes cikkeit, ezenkívül a levéltári kutatás szempontjából szinte megbecsülhetetlen kutatómunkát végzett a magyar vízjegyek tanulmányozásával. Könyvtárosi teendői mellett 1910 óta az Iparművészeti Iskola előadója is volt s eme munkásságát is bámulatos odaadás és az ifjúság szeretete jellemzi. Mint társulatunk számvizsgálóbizottságának tagja, évek hosszú sora óta a legnagyobb önzetlenséggel látta el felelőséges tisztét. Temetése február 8-án, a Gyűjteményegyetem, az Iparművészeti Múzeum és Iskola, valamint a művészet és irodalom képviselőjének, nagyszámú tisztelőinek részvételével ment végbe a farkasréti temetőben. Erdemeit a kultuszminisztérium nevében lovag dr. Ybl Ervin miniszteri osztálytanácsos, a Gyűjteményegyetemi Intézetek nevében Végh Gyula főigazgató, az Iparművészeti Iskolanevében Leszkovszky György tanár méltatta. Igaz, őszinte, jó ember volt, akinek csak barátai és tisztelői voltak. Kegyelettel őrizzük mi is emlékét! Dr. K. J.

FOEERK ERNŐ építész meghalt 1934 január 26-án, 66 éves korában. Egyike volt azoknak a keveseknek, akik a huszadik század építészeti forrongásai között is a retrospektív, történeti stílus irányzatát követik s a modern anyagokat és technikákat történeti formák mezőbe öltöztetik. Annak a dombaumeisteri iskolának volt a tanítványa, melyet báró Schmidt Frigyes alapított meg és amelynek hazánkban Steindl és Schulek voltak a meghonosítói. A középkori, de főleg a gótikus művészetnek voltak a rajongói és több-kevesebb tehetséggel felelevenítői. Foerk a budapesti parlamenti épületen, Steindl oldalán fejlődött ez irányzat jelentősebb bajnokává, akinek élete munkáját a szegedi fogadalmi templom tetőzte be. Ennek méltatását a „Magyar Iparművészet“ szegedi száma hozta. A barokk stílussal a kalocsai székesegyház szentélyátalakításán került szembe és a kalocsai érsekség területén bővített és átalakított, sőt újonnan épített falusi templomokon. Az ő barokkja azonban a szecessziónak formavilágába merült. A pesti tripoliszi Szent Mihály- és a szombathelyi Szent Quirinus-templomon modern eszközökkel is csak a régi formakánont valósítja meg. A világi építkezés terén az újpesti fém- és faipari szakiskola mutatja be ugyanezt a multba néző felfogását. A műemlék-restaurálás izgató problémáját az ócsai református templomon oldozgatta. Mint a felső építőipariskola tanára, tanítványait a műemlékfelvétel sokszínű világába vezette be a felsőmagyarországi, erdélyi, török és budai műemlékek publikálása révén. A szakirodalomnak is munkása volt. Az iparművészettel való kapcsolatait a templomi berendezések tervezése útján keletkeztek. Dekoratív formái nem voltak ugyan önállóak, de a jóízű határain belül maradtak. Hasznos életének fáradságát a szegedi fogadalmi templom kriptájában fogja ki-pihenni. Dr. Sz. O.

DEÁK-ÉBNER LAJOS festőművész, a Képzőművészeti Főiskola nyugalmazott tanára, nyolcvannegyéves korában január 19-én elhunyt. Deák-Ébner egyike volt a magyar naturalizmus úttörő mestereinek. Különösen a népéletből vett képeivel aratott sikereket. Fiatalkorában Münchenben és Párizsban dolgozott, sok díjat és kitüntetést nyert, s több képe van a Szépművészeti Múzeumban elhelyezve. Halála művészeti körökben osztatlan részvételt keltett.